

Sygn. akt II K 375/12

4 Ds 2/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 02 sierpnia 2012 roku

Sąd Rejonowy w Głogowie II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Andrzej Molisak

Protokolant: Olga Hacia

przy udziale Prokuratora: -----

po rozpoznaniu dnia 02 sierpnia 2012 roku sprawy

D. B.

syna (...) zd. K.

urodzonego (...) w G.

zamieszkałego (...)-(...) G., W. ul. (...)

oskarżonego o to, że:

w dniu 16 grudnia 2011 roku w G. na ulicy (...) kierował samochodem osobowym marki S. o numerze rejestracyjnym (...) będąc w stanie nietrzeźwości z wynikiem: I- 0,85 mg/l, II:-0,83 mg/l, III -0,75 mg/l, alkoholu w wydychanym powietrzu, a ponadto czynu tego dopuścił się będąc uprzednio prawomocnie skazanym za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 08 grudnia 2010r. sygn. akt IIK 678/10 z obowiązującym zakazem kierowania pojazdami mechanicznymi od dnia 12 sierpnia 2010r. do dnia 12 sierpnia 2013r;

tj. o przestępstwo z art. 178a §4 kk

I oskarżonego **D. B.** uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu opisanego w części wstępnej wyroku z tym ustaleniem, że wyrok Sądu Rejonowego w Lesznie w sprawie IIK 678/10 zapadł w dniu 30 listopada 2010r. i za to na podstawie art.178a §4 kk wymierza mu karę 7 (siedmiu) miesięcy pozbawienia wolności;

II na podstawie art. 69 §1, 2 i 4 kk w zw. z art. 70 §1 pkt 1 kk wykonanie wymierzonej oskarżonemu kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 3 (trzech) lat;

III na podstawie art. 42 §2 kk w zw. z art. 43 §1 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 (dwóch) lat;

IV na podstawie art. 49 §2 kk w związku z art. 39 pkt 7 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 1000 (jeden tysiąc) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej nr konta: Bank (...);

V na podstawie art. 627 kpk i art. 2 ust 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz.U. z 1983 r. Nr 49, poz. 223 z późniejszymi zmianami) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe 300 (trzysta) złotych i wymierza mu 180 (sto osiemdziesiąt) złotych opłaty.

Sygn. akt II K 375/12

UZASADNIENIE

Na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

D. B. w dniu 16 grudnia 2011 r. o godz. 23.40 w G. na ul. (...) kierował samochodem osobowym marki S. o nr rej. (...). Został zatrzymany przez funkcjonariuszy KPP G., a następnie poddany badaniom na obecność alkoholu w wydychanym powietrzu. Badanie urządzeniem typu A. wykazało o godzinie 23.40 stężenie 0,85 mg/l, o godz. 23.52 stężenie 0,83 mg/l i o godz. 0.15 stężenie 0,75 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu. D. B. nie kwestionował sprawności urządzenia i nie żądał pobrania krwi celem przeprowadzenia kolejnych badań. Był on wcześniej karany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości wyrokiem Sądu Rejonowego w Lesznie z dnia 30 listopada 2010 r. sygn. II K 678/10.

Dowód: protokół użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego – k.2

wyjaśnienia oskarżonego – k. 7

odpis wyroku z dnia 30.11.2010 r. sygn. II K 678/10 - k.10-11

Oskarżony **D. B.** ma 46 lat. Posiada wykształcenie zawodowe. Na utrzymaniu ma 2 dzieci. Pracuje jako górnik operator w ZG R. z wynagrodzeniem 3600 zł. Był karany sędownie za czyn z art. 178a §1 kk. Oskarżony nie był leczony psychiatrycznie, nie leczył się odwykowo.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego - k. 6-6v

karta karna - k. 9

opinia sądowo-psychiatryczna – k. 17-18

Oskarżony słuchany w toku postępowania przygotowawczego przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu i wyjaśnił zgodnie z ustalonym stanem faktycznym. Wyraził zgodę na wymierzenie kary w trybie art. 335 §1 kpk, jednak oskarżyciel publiczny odstąpił od skierowania takiego wniosku do sądu.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego – 7

oświadczenie Prokuratora Rejonowego w Głogowie z dnia 22.03.2012 r. – k . 23

Sąd zważył, co następuje:

Na podstawie zgromadzonego w aktach materiału dowodowego wina oskarżonego D. B. nie budzi wątpliwości.

Wniosek taki Sąd przyjął w oparciu o szczerze wyjaśnienia oskarżonego. W nich to przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu, a wyjaśnienia te znajdują potwierdzenie w dołączonym do akt sprawy protokole użycia urządzenia kontrolno-pomiarowego. W związku z tym Sąd nie znalazł żadnych podstaw do tego by wyjaśnienia te kwestionować w jakiegokolwiek części i uznał go za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu. Nie ma też żadnych wątpliwości, że oskarżony był wcześniej karany za jazdę samochodem w stanie nietrzeźwości. Dlatego też Sąd uznał go za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i podzielił jego kwalifikację prawną zaproponowaną w akcie oskarżenia. Sąd jedynie skorygował w opisie czynu błędnie podaną datę wydania wyroku II K 678/10.

Wymierzając oskarżonemu karę 7 miesięcy pozbawienia wolności Sąd kierował się przesłankami jej wymiaru określonymi w art. 53 kk. Jako okoliczność obciążającą Sąd wziął pod uwagę to, że oskarżony w momencie popełnienia czynu miał wysoki stopień stężenia alkoholu w organizmie (0,85 mg/l, 0,83 mg/l i 0,75mg/l), co stanowi ponad 3-krotne przekroczenie dopuszczalnej dolnej granicy. Nadto kolejny raz prowadził pojazd mechaniczny będąc w stanie nietrzeźwości. Wskazuje to na wyjątkowo lekceważy stosunek oskarżonego do zapadłego wcześniej orzeczenia. Na uwzględnienie zasługuje natomiast sama postawa oskarżonego, który nie kwestionował popełnienia zarzucanego mu czynu. Postawa ta wpłynęła na skrócenie czasu postępowania przygotowawczego i znaczne obniżenie jego kosztów. Nadto, choć poruszał się po jednej z głównych ulic (...), to nastąpiło to w godzinach nocnych, kiedy natężenie ruchu jest niewielkie. Tym samym niske było prawdopodobieństwo spowodowania przez niego zagrożenia bezpieczeństwa w ruchu drogowym.

Mimo, że stopień społecznej szkodliwości czynu oskarżonego i stopień jego winy należy uznać za wysoki, to Sąd uznał, że nie ma przeszkód do postawienia dodatniej prognozy co do dalszego zachowania się w przyszłości. Nadto Sąd przyjął, że względy prewencji ogólnej nie stoją na przeszkodzie warunkowemu zawieszeniu wykonania orzeczonej kary. Dlatego też Sąd warunkowo zawiesił wykonanie kary na okres próby 3 lat uznając, że okres ten jest wystarczająco długi, aby zweryfikować prawidłowość przyjętej prognozy.

Na podstawie art. 42 §2 kk w zw. z art. 43 §1 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 2 lat. Fakt kolejnego popełnienia podobnego czynu przemawia przeciw zastosowaniu wobec niego środka karnego w minimalnym wymiarze.

Na podstawie art. 49 §2 kk w związku z art. 39 pkt7 kk Sąd orzekł wobec oskarżonego środek karny w postaci świadczenia pieniężnego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 1000 zł. Jest to dość wysoka kwota i będzie stanowiła dla niego określoną dolegliwość. Kwota ta jest wystarczająca wobec stopnia społecznej szkodliwości popełnionego czynu. Stosunek oskarżonego do wykonania tego obowiązku umożliwi pełniejszą weryfikację dodatniej prognozy przyjętej w stosunku do jego osoby.

Na podstawie art. 627 kpk oraz art.2 ust 1 pkt 3 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 o opłatach w sprawach karnych (Dz. U 1983, nr 49, poz. 233) Sąd obciążył oskarżonego kwotą poniesionych kosztów sądowych i wymierzył mu 180 złotych opłaty. Oskarżony jest osobą pracującą i uzyskującą stały dochód, zatem uiszczenie tych kosztów nie spowoduje zbytniego uszczerbku u niego i rodziny.